

ב'יאור בדרכ אפרר

39 המותרים באכילה שכاصر או כלים אחרים לשם שמים מעלים אותם לקודשו,
40 ויש שלוש קליפות טמונה למגמי שאין בהם טוב כלל והם שורש הקיום
41 והחיות של הדברים הטמאים האסורים באכילה שאין להם עלייה
42 לעולם⁸), ולפירות השנה החמשית המותרים באכילה יש תורון לא רק
43 לגבי פירות שלוש השנים הראשונות
44 האסורים באכילה אלא אפיו⁹
45 לגביו הפקירות דשנה הרבייעית, עם היופטם פירות
46 השנה הרביעית (לא רק מותרים
47 באכילה, להיוৎם מקלפת
48 נוגה שאפשר להעלotta
49 לקודשו אם אוכלים אותם כראוי, לשם
50 שם. אלא יתרה מזה) קודש
51 הלולים ליהו¹⁰ וזה למרות
52 שפירות השנה החמשית הם חולין
53 ולא קודש, ובגלאן מעלה
54 הפקירות דשנה החמשית,
55 הפקירות דשנה החמשית.
56 הנטה תפכilitה המזווה רבשנה
57 הרביעית גו¹¹ המצווה לנוהג
58 בפירות השנה הרביעית קודשו
59 מתקבצתת בך ששבשה
60 החקמישית גו¹² היה מוספת של
61 חבואה ופירות, כפי שותבראר להלן.
62 ובפני שטבאר רבנו הקון
63 בילקוטי תורה¹³ בפרק זה,
64 שהפירוט דשלש שנימ
65 בראשונותם הם בוגר שלשה
66 עלומות בריאה-יצירה-עשיה
67 שלושת העולמות הרוחניות הכללים
68 שלמטה מעולם האzielות, ובנוסף
69 שבועלם האzielות הכלול בטל לאלקות
70 בביטול מוחלט ואין כל נתינה מקום
71 למציאות אחרות, ואילו בעולמות
72 בראיה-יצירה-עשיה, יש נתינה מקום
73 לשיות ומציאות, בכל אחד
74 משולשתם לפי עניינו (שם)
75 שלוש העולמות בריאה-יצירה-עשיה
76 מעורב בה גם מעט טוב, והוא שורש הקיום והחיות של הדברים הטהורים

ב'יאור בדרכ אפרר

1 אודות אישור אכילת פירות העץ בשלוש שנותיו הראשונות, אישור 'עליה',
2 נאמר בפרשת השבעו:
3 ובשנה החמשית לניטעת העץ תאכלו את פריו להוציא לפם
4 תבאותו גו¹⁴, שיזהו אכילת פירות העץ בשנה החמשית הsharp על
5 זה ש"שלש שנים ראשונות
6 לקומו של העץ ייה לפם פירות
7 העץ ערלים לא יאכל, ובשנה
8 הרביעית² ייה כל פריו של
9 העץ קרע הלולים לה¹⁵
10 (שאינו נאכל פרי השנה הרביעית
11 חוץ לחומר ירושלים כו¹⁶
12 ושיזהו החמשית תאכלו את פריו להוציא
13 לשוא פרי קדש), והינה,
14 שהבנה והתקבילה המטרה
15 הסופית דמצאות אלו אסור ערלה
16 בשולש השנה הראשונות וקדושת
17 הפירות בשנה הרביעית היא
18 הוספה התבואה כמוות גולה
19 יותר מהרגיל בשנה החמשית.
20 ומה שהתוספה בשנה החמשית
21 היא שכר על השם הקדום מזון
22 (בפנימיות הענינים¹⁷ במשמעות
23 הפנימית של הדברים), שהפירוט
24 דשנה החמשית יש בהם לא רק לגביה הפקירות
25 עלייה מעליה ויתרונו לא רק לגביה
26 הפירוט האسورים דשלש שניגי
27 ערך שלוש השנה הראשונות בהם
28 אסור לאכול מהפירוט (שם פירות
29 העולה מכל הרברים האسورים
30 באכילה שחייבים היא ממש
31 קליפות הטמאות לגמרי¹⁸
32 כוחות התומאה והסתרא לאחרו, הצד
33 الآخر שאינו צד הקדושה, נקאים
34 קליפות (כי הם מעליימים ומסתירים
35 על האלקות כשם שהקליפה מכסה על
36 ה פרי) ובקליפה עצמן יש שדי דרגות
37 כלויות, קליפה נוגה, לשון אור, כי
38 מעורב בה גם מעט טוב, והוא שורש הקיום והחיות של הדברים הטהורים

(1) פרשנו יט, כה. (2) ראה תומ"כ ורש"י כאן: הרוי ארבעה שנים כו. (3) שם, כג-כח. (4) פירוש"י שם. (5) בהבא לקמן (עד אמרצע ס"ד) - ראה לקו"ש ח"ז ע' 134 ואילך (ママמר זה). (6) משא"כ ע"ד הפשט - ראה לקו"ש שם הערתא. (7) להעיר גם ממ"ש המפרשים (רמב"ן פרשנו שם, כג) כי הפוי בתחילת נתיעת האילנות רבד הלחות ודק מאד מזיך לגוז, ואנינו טוב לאכלה". (8) תניא רפל"ז. וראה לקו"ת פרשנו כת, ג (וראה לקמן בפנים) - מפרוד שער כד בסופו: שלש שנים יהיו טוב לאכלה". (9) שם, לד. (10) כי מצד זה שהם בוגר ג' עולמות בי"ע (ובענין הספרות - בח"נ ה"ז (לקו"ת שם)) - אין טעם שיהיו אסורים. ועפ"ז מקשך בלקו"ת שם (כת, ג ואילך) מ"ש הרמ"ז לוח"א צז, סע"ב) שגם שנים הראשונות מקבלת המלכות מבחי' נה"י (ובענין העולמות ג' עולמות בי"ע) עם פירוש הפרוד דלעיל הערתא. 8.